

de enkelte Skoler, der maatte ønske det. Til Gene for Skolerne tror jeg ikke, at det kan blive, og allermest fordi denne Mand ikke staar paa et ensidigt Standpunkt med Hensyn til Gymnasikken, men forstaar at vurdere enhver Slags Gymnastik paa den Maade, den fortjener. Jeg skal endnu sige, at det kunde ikke falde mig ind at ville ordne Tilhønet paa en Maade, der skulde være undergravende for Højskolerne, eller berøve dem den Frihed, som de efter deres Natur have Krav paa. Det vilde for det første være illoyalt over for Loven, og for det andet vilde det være i fuldstændig Uoverensstemmelse med min personlige Opfattelse af disse Højskolars Virksomhed og Betydning. Jeg vil endnu bemærke, at det jo ingen Grundlov er, at det skal være ordnet som i Nar. Det er kun en Prøve, der er foretagen og jeg vil lære af Erfaringen, hvorledes det stiller sig. Skulde der komme berettigede Klager over den Maade at udføre det paa, kan man vel ændre det. Kun maa Hovedhjørningspunktet, som jeg maa fastholde, fordi det er min Pligt, være det, at det skal være et kyndigt Tilhyn, at dette kyndige Tilhyn tillige skal være i en Haand, fordi en Jagkundskab i Højskolerne ikke er det sidste Maal, men Midlet til at føre til Højskolerens egentlige Maal, nemlig at løfte og bringe en harmonisk Udvikling af det almindelige Sjæleliv til Beje. Jeg tror derfor ikke, jeg er i Uoverensstemmelse om dette Synspunkt med det ærede Medlem, saa at han behøver at nære nogen Frygt for denne Sag i min Haand.

Jeg skal nu til Slutning gøre nogle Bemærkninger om enkelte Ting, som vedrøre den zoologiske Have, medens der er forskellige andre Punkter, der ikke have den Betydning, og jeg derfor ikke finder Anledning til at drage dem særlig frem. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) omtalte Bevillingen til zoologisk Have, var det vel ikke i den Hensigt at tilraade ikke at indløse denne Bevilling, thi det vilde naturligvis være i højeste Grad beklageligt; thi jeg tror, at Forholdet er det, at Havens Bestaanen staar og falder med denne Bevilling. Denne Have er af saa stor Betydning, at den frem for alt maa bevares. Det ærede Medlem mente, at Bestyrelsen paa forskellig Maade havde vist sig ensidig og upraktisk; men her tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem, hvis han nærmere havde gennemgaaet, hvad der foreligger i de trykte Beretninger og søgt nogen Oplysning, vilde være kommet til det modsatte Resultat og have indset, at det er en noget ubillig Be-

brejdelse lige over for den ulønnede Bestyrelse for et privat Selskab, som ikke giver noget Udbytte, men ofrer sin Tid og sin Kraft paa at virke i det offentlige Interesse. Det er noget ubilligt at bedømme de forskellige Foranstaltninger efter saadanne Enteligheder, med Hensyn til hvilke jeg hævder — det er dog for vidtløftig at komme ind paa det her —, at det ærede Medlem tager fejl. Der er dog i alt Fald et Punkt, hvor jeg meget bestemt kan modstige det ærede Medlem, at det skulde behøves at paalægge denne Have at afgive sine døde Dyr til vore Museer; thi det sker i et meget bethdeligt Omfang, hvad det ærede Medlem vil kunne se dels af de trykte Beretninger, som Haven udsender, dels vil kunne kasse sig Oplysning om fra anden Side, nemlig af Universitetets Aarbog, i hvilken der for zoologisk Museums Bedkommende hvert Aar findes Meddelelse om, hvilken Rigdom af Gaver det zoologiske Museum ved Universitetet faar fra den zoologiske Have, som her følger det Princip, at alt det, som det zoologiske Museum kunde ønske, som det ikke allerede har, og som det har nogen som helst Brug for, faar det gratis, naar det buer noget. Jeg tror, at det ærede Medlem særlig fremhævede en Drangutang, som skulde være kommen til et norsk Museum, nemlig i Stavanger; men Forholdet var det, at der var to Drangutanger, der bæggede døde, og af dem blev den dyreste og bedste foræret til zoologisk Museum, og da dette ikke yderligere behøvede den anden, blev denne sidste i Havens Interesse byttet bort eller solgt til Museet i Stavanger, som til Gengæld skaffede Haven mange Dyr fra Norge. Med Hensyn til et Par andre Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, vil jeg sige, at for mig har Slødsagen megen Interesse, men det Andragende, der er indkommet fra Slødsforeningen, er fremkommet saa sent, at jeg ikke kan tage Hensyn til det før til anden Behandling, og jeg haaber da at kunne stille Forslag i den Henseende. — En Sag vedrørende den almindelige Hygiejne kan maasse berøre mig, fordi jeg selv har tænkt paa, at den Vej, man bedst kan gaa for at bringe Hygiejnen ind i Skolen, er den at faa et Feriekursus for Lærere i Hygiejne og særlig i Skole-Hygiejne blandt de mange andre fortrinlige Feriekursus, vi have.

Anton Jensen: Det er jo saa, at paa dette Stadium laf Forhandlingerne er det tilladt ethvert Medlem at fremkomme med saadanne Ting, som man har paa Hjertet, og jeg skal derfor tillade mig at tale lidt om et Par Punkter, som findes